

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 5.

Tiende Session.

4de Møde.

Lørdagen den 3die October.

(Fortsat.)

Justitsministeren (forts.): Hvad nu Forholdet til Finantsbestyrelsen angaaer, kan jeg paa ingen Maade erkjende, at Rigsraadet eller Finantsministeren har Myndighed eller Magt til at modsætte sig Overformynderierne, naar disse ville opfige alle Capitalerne, for at de kunde anvendes paa anden Maade. Det er udtalt i de Lovbestemmelser, der handle om Umyndiges Midlers Indsættelse i Overformynderierne, at, naar de ikke kunne udsættes mod sikkert Pant, skulle de indsættes i Kongens Kasse; men der er Intet bestemt om, at de skulle blive indstaaende i Kongens Kasse, naar de ere komne derind. Ivertimod vilde jeg ansee det Overformynderi, der ikke søgte at trække Capitalerne ud af Kongens Kasse, hvor de staae for ringere Rente, for ikke at tagtage, hvad det skylder de Umyndige, hvis Midler det bestyrer. Det ligger ogsaa i Formen af de Obligationer, der udstedes for Umyndiges Midler, at Overformynderiet maa være berettiget til at udtrække Capitalerne, idet der bestemmes Opsigelse med 1 Mars Barsel, uden at den skal være foranket ved nogen særlig Omstændighed. Endelig troer jeg at kunne meddele den ærede Landstingsmand til hans Beroligelse, at dette Udkast gjentagne Gange har været forhandlet i Møder, hvor Finantsministeren har været tilstede, uden at denne har havt den mindste Betænkelse ved, at det blev forelagt Rigsdagen. Hvad dernæst Bænkelsehæderne angaaer ligeoverfor Overfor-

mynderierne med Hensyn til Substitutionen af de Capitaler, som blive uddragne, troer jeg ikke, at man behøver at gjøre sig nogen Betænkelse med Hensyn til denne Lov.

Lehmann: Jeg skal kun rette et lille Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister, som jeg glemte at omtale, da jeg sidst havde Ordet. Der staaer i Lovudkastets § 1, at vedkommende Børge i sin Tid skal aflægge Regnskab til Myndlingen for den Maade, hvorpaa Pengene ere forrentede, naar denne bliver myndig. Dette er noget ganske Naturligt; men hvis nu Myndlingen dør, forinden han bliver myndig, til hvem skal da Regnskabet aflægges? Jeg fremhæver dette kun, fordi Spørgsmaalet i Korthed er: skulle vi her lægge Bægt paa at bevare Capitaler under 20 Rd.? Skulle vi ikke anvende det Princip, der hidtil er blevet anvendt paa Summer under 20 Rd., ogsaa paa disse større Summer? — Faren ligger deri, at Børgen vil i Reglen finde gyldige Grunde til paa en eller anden Maade, — uden mindste Tanke om Besdrageri, — at forbruge Capitalen; og det vilde derfor vistnok være ganske hensigtsmæssigt, at det fastsattes, at det ikke blot var for Myndlingen, naar han blev myndig, men ogsaa for hans Vo og Arvinger, hvis han forinden skulde døe, at Regnskab skal aflægges.

Justitsministeren: Jeg troer, at det ligefrem kan forudsættes, at den, der træder i Myndlingens Sted, er ligesaa berettiget til at fordrø sig Regnskab aflagt, som Myndlingen selv.